

δώσῃ κόλασιν καὶ τιμωρίαν αἰώνιον, ὅτι ἔχῃ τὴν ἀχορταγίαν τῆς ἐπορτιμύσεως τὴν γλῶσσοῦν τὸν Οὐρανόν, ποθέντες ἐπὶ κήρα φράγματα. Κοίταξέ γὰρ, πρίν τινι τιμωρίαν σὲ δίδει ἡ φιλαργυρία, καὶ πόσον ὄφελος. Καὶ μὴ θησαυρίζῃς ἐδῶ εἰς τὴν γλῶσσοῦν, ἐπεὶ οἱ θησαυροὶ ἐποὶ φθείρονται, καὶ δὲν διυλύνονται ἐν χορτάσσει τὴν ἐπιθυμίαν σου. Ἀλλὰ ἐπιστρέφον εἰς ἐκεῖνο τὸ ὄντως ἀγαθόν, ὅπερ ἡμπορεῖ μόνον νὰ θεραπεύσῃ τὴν καρδίαν σου. πετέσιν, ὅπερ σὲ ἡτοίμασεν ὁ Κύριος ἐν τῷ Οὐρανῷ. Ἀμὴ αὐτὰ πάντα τὰ πρόσκαιρα ἀγαθὰ εἶναι γεμάτα χολῇ καὶ θλίψιν. Ὅταν δὲν τὰ ἔχῃ οἱ ἄνθρωποι, τὰ ποθέσσι. καὶ ὅταν τὰ ὑποκρίσῃσι, τὰ συγχέουσι. Ἀρκῶσι τὰ αὐτὰ διὰ τὴν ἀντιθέσιν νουθεσίαν κατὰ τῆς ἀσπλάγχχης φιλαργυρίας.

Δύοτερον. Εἰς αὐτοὺς πτωχὸς, καὶ ποθεῖς νὰ πλεθίσῃς (τὸ ὁποῖον εἶναι φιλαργυρία φανήτερη, πᾶρξ νὰ εἶχῃς πλεῖον, καὶ νὰ τὸν ἡγάπῃς) διχαρίζῃσιν τῷ Θεῷ διὰ τὴν πενίαν σου. ὅτι δυσκολώτερον εἶναι νὰ κάμῃς ἀρετὴν ὁ πτωχὸς, παρά ὁ πλούσιος. Τῶτο γινώσκοντες οἱ ἕξω σοφοί, ἐμισῶσαν τὸν πλεῖον, ἔχοντι τὴν ἐμπόδιζε, ὡς ὑποκρίσῃς σοφίαν καὶ ἄλλας ἀρετάς. Καὶ ἐὰν αὐτοὶ, ὅπερ Χρὶστὸς φωτισμὸν δὲν εἶχασιν, μόνον ὅλα τὰ φωτὸς τῆς φύσεως ὁδηγεῖται, ἐπορτιμύσαν τὴν πτωχείαν, διυλύνοντι νὰ ἔχῃσι πλεῖον. διὰ ποίαν αἰτίαν ἐσὺ πεφωτισμένος ἀπὸ φωτὸς ὑψηλότερον τῆς χάριτος, δὲν γνωρίζεις αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν, νὰ κάμῃς ἀρετὴν τὴν ἀνάγκην, διχαρίζῃς τῷ πανσόφῳ Θεῷ, ὅπερ σὲ ἔδωκε τὴν πενίαν, ὥστε μίσησον καὶ ὄργανον τῆς σωτηρίας σου ἀσφαλές; Καταλαβέ τὴν ἀλήθειαν ταύτην. Εἰς αὐτοὶ, λέγω, μόνον διὰ τὴν ἕξω σοφίαν τῷ Κόσμῳ ἐκαταφρονῶσαν πλεῖον, ἐνόςδω, ἐπαλαιπωρῶντας ὁλόγυμνοι, ἐπειναι ὕδωρ εἰς τὴν δίψαντες, καὶ ἄλλας σκοχωρίας καὶ θλίψεις ἐδίδασιν τῆς σαρκὸς, ἔχοντι νὰ μὴ τὸ κάμῃς ἐσὺ, ὅπερ εἶσαι μαθητὴς τῆς Χρὶστὸς, καὶ ἐλπίζεις νὰ ὑπολαύσῃς τὸν Οὐρανίον πλεῖον καὶ ἀφθαρτον; τὴν ὁποίαν δὲν ἀξιώνεται τινὰς πλῆσιος, ἐὰν δὲν περάσῃ τὴν τεθλιμμένην ὁδὸν, καθὼς ἔτι πάντες οἱ ἄγγελοι, καὶ αὐτὸς ὁ Δέσποτης Χρὶστὸς ὁ Ἐπουρνύσιος Βασιλεὺς; ἔχοντι δὲν νουθετεῖσαι μετὰ ἄλλων παράδειγμα; ζητῶντας πλεῖον ὁ Γιεζὺς ὁ δῦλος τῆς Προφήτης Ἐλισαίου, ἐκκληρονόμησε τὴν λείαν ἄλλω πε τὴν ζωὴν. Μετὰ τὴν κρίσιν ὕστερ θῆσαν τὴν πρόσκαιρα βίαν διὰ τὴν φιλαργυρίαν αὐτῆς ὁ Ἀνανίας μετὰ τὴν Σάπφωσαν. Ἰδὲ τὸν ἄθλιον Ἰσάκ, εἰς πόσον κακὸν τὸν ἔφερε τῶτο τὸ πάθος. Οὐ μόνον δὲ πάντα, ἀλλὰ καὶ ἕτερα παράδειγματα βλέσκεις εἰς τὴν θείαν Γραφὴν, μετὰ ὅποια γνωρίζεις, ὅτι πῶς εἶναι τὸ μέρος τῆς πτωχῶν ἀσφαλές; διχαρίζῃς τῷ ἁγίῳ Θεῷ εἰς τὴν πενίαν αὐτῆς, νὰ σωθῇς.

Τρίτον καὶ τελευταῖον. Εἰς αὐτοὺς πλῆσιος, συλλογή σου, πόσον εἶναι μάταια ἔτι δὲν ἀπὸ ὅλα τὰ πρόσκαιρα ἀγαθὰ. Ἦσαν πολλοὶ πλῆσιος περιστα καὶ ἐπιμύματα. καὶ ὕστερον ἠλθασιν εἰς πενίαν ἐχάτην. ὅτι μίαν ὥραν εἶναι βολέων νὰ ζημιωθῇς ὅσον πλεῖον ἔχεις. ἢ καὶ εἰς τὸν θαλάσσινον τὸν ἀφύμης, ἔτι γίνεται ὁ θρῆνυδὴς ἐκεῖνος καὶ φοβερός ἁμαρτισμὸς, νὰ κυριεύσῃς τὸ σῶμα